

Prima instanță: E. Cobzac

Instanța de apel: N. Craiu, L. Bulgac și A. Minciuna

DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii: Iurie Bejenaru, Galina Stratulat, Svetlana Novac și Tatiana Vieru

examinând recursul declarat de Irina Vremea,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Vremea împotriva lui Ion Vremea, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și partajarea averii comune în devălmășie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de Ion Vremea, fiind casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 aprilie 2012 în partea partajării mijloacelor bănești aflate în instituțiile bancare cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 19 aprilie 2010, Irina Vremea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Vremea, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și partajarea averii comune în devălmășie.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 05 mai 2007 a încheiat căsătoria cu Ion Vremea, care a fost înregistrată la Oficiul Stării Civile municipiul Chișinău. Din căsătorie au un copil minor Vremea Ionela, născută la 19 martie 2008.

Susține reclamanta că viața în comun cu pârâtul a eșuat, deoarece începând cu anul 2009, pârâtul este inițiatorul certurilor în familie și deseori după aceste certuri Vremea Ion abandonează familia și pleca din familie.

Reclamanta invocă că a întreprins mai multe încercări în vederea păstrării familiei, dar care nu s-au soldat cu succes.

Indică Irina Vremea că în timpul căsătoriei au acumulat sume importante de bani, care au fost depozitate pe numele pârâtului la Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni.

Cere Irina Vremea desfacerea căsătoriei încheiate între ea și Ion Vreme la Oficiul Stării Civile municipiul Chișinău, stabilirea domiciliului copilului minor Vremea Ionela cu mama, partajarea bunurilor dobândite în timpul căsătoriei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 30 iunie 2010, Irina Vremea a depus cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată, solicitând permiterea copilului minor Vremea Ionela de a-i fi perfectat pașaportul pentru plecarea peste hotare fără acordul tatălui Ion Vremea (f.d. 21-22, Vol. I).

În cadrul susținerilor verbale, Irina Vremea și-a retras pretenția privind permiterea copilului minor Vremea Ionela de a-i fi perfectat pașaportul pentru plecarea peste hotare fără acordul tatălui Ion Vremea, din motivul că o va înainta în altă procedură (f.d. 198. Vol. I).

La 07 iulie 2010, Irina Vremea a depus cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată (f.d. 61, Vol. I).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că automobilul de model „Peugeot 407” cu număr de înmatriculare CNZ 831 constituie de asemenea proprietate comună în devălmășie a soților.

Consideră reclamanta că înstrăinarea automobilului enunțat de către pârât după depunerea cererii de chemare în judecată constituie o încălcare a dreptului său de proprietate.

Cere Irina Vremea partajarea automobilului de model „Peugeot 407” cu număr de înmatriculare CNZ 831.

La 24 noiembrie 2011, Irina Vremea a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând partajarea mijloacelor bănești aflate în instituțiile bancare cu atribuirea în proprietatea ei a sumei de 430 005,91 lei și 13 357,70 Euro și încasarea din contul lui Ion Vremea în beneficiul său a cheltuielilor de judecată (f.d. 180-183).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 aprilie 2012, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă desfacerea căsătoriei încheiată între Vremea Ion și Vremea (Candja) Irina la 05 mai 2007 de Oficiul Stării Civile municipiul Chișinău sub nr.295; a fost stabilit domiciliul copilului minor Vremea Ionela, născută la 19 martie 2008, împreună cu mama, Vremea Irina. A fost dispusă partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie între Vremea Ion și Vremea Irina în cote-părți egale, atribuindu-i lui Ion Vremea și Irina Vremea câte 50% fiecăruia din conturile bancare deschise pe numele lui Ion, Vremea după cum

urmează: din contul nr.237570320001036 al Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni - 11145,10 lei (22 290,21 lei/2 = 11145,10 lei); din contul nr.237570300008268 al Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni câte - 2745,81 Euro (5491 euro/2=2745,81 euro); din contul nr.23752498274364 al Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni câte - 265543,52 lei (531087,05 lei/2=265543,52 lei); din contul nr.23752498274364 al Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni câte - 44913,46 lei (89826,93 lei/2=44913,46 lei); din contul nr.22592498274376 al Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni câte - 6851,24 lei (13702,481 lei/2=6851,24 lei); din contul nr.2375349842106 al Băncii Comerciale „Victoriabank” Societate pe Acțiuni câte - 579,63 lei (1159,26 lei/2=579,63 lei); din contul nr.2375197899178 al Băncii Comerciale „Victoriabank” Societate pe Acțiuni câte - 10646,2 euro (21292,40 euro/2=10646,2 euro); din contul nr.2233226108 al Băncii Comerciale „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, deschis pe numele Irinei Vremea câte 18247,28 lei (36494,56 lei /2=18247,28 lei), în total fiind atribuiți banii aflați pe conturile bancare nominalizate câte 347280,21 lei și 13392 Euro fiecăruia. A fost dispusă încasarea din contul lui Ion Vremea în beneficiul Irinei Vremea o sultă bănească în mărime de ½ cotă-parte din costul automobilului de model Peugeot 407 anul producerii 2008, număr de înmatriculare CHZ831, ce constituie 83687 lei (167 374 lei/2=83 687 lei). A fost încasat din contul Irinei Vremea în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 18 966 lei și din contul lui Ion Vremea în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 16 605 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, a fost admisă cererea de apel declarată de Ion Vremea, fiind casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 aprilie 2012, în partea prin care s-a dispus partajarea mijloacelor bănești aflate în instituțiile bancare, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca neîntemeiate. A fost micșorată taxa de stat încasată din contul lui Ion Vremea în beneficiul statului de la 16 605 la 2510, 61 lei. În rest hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 aprilie 2012 a fost menținută.

La 27 februarie 2013, Irina Vremea a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, Irina Vremea, a indicat că instanța de apel la adoptarea deciziei contestate a aplicat eronat normele de drept materiale și a interpretat greșit circumstanțele cauzei. Astfel recurenta susține că instanța de apel și-a motivat concluzia în baza explicațiilor lui Ion Vremea, fără ca veridicitatea lor să fie confirmată prin probe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din actele pricinii s-a constatat că, la 05 mai 2007, Ion Vrema a încheiat căsătoria cu Irina Vrema.

Potrivit extraselor eliberate de instituțiile bancare s-a stabilit că, în timpul căsătoriei, Irina Vrema și Ion Vrema au dobândit sume bănești, care au fost depozitate pe numele lui Ion Vrema și a Irinei Vrema în următoarele instituții bancare: Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni.

La 19 aprilie 2010, Irina Vrema a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Vrema, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și partajarea averii comune în devălmășie.

Fiind investită cu examinarea prezentei pricini, prima instanță prin hotărârea din 19 aprilie 2012 a admis acțiunea parțial.

Instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe în partea partajării mijloacelor bănești aflate în instituțiile bancare și a emis în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluziile instanței de apel neîntemeiate, rezultate din aprecierea incorectă a circumstanțelor pricinii, fapt care constituie temei de casare a deciziei pronunțate.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) CPC la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 241 alin. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele pricinii constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitor la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată hotărârea trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare și concretă. Circumstanțele și probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică. De asemenea concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărârii trebuie să coincidă cu circumstanțele pricinii, constatate pe parcursul dezbaterilor judiciare, în caz contrar hotărârea fiind lovită de nulitate.

Astfel, potrivit informației parvenite de la Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni contul nr.237570320001036, în lei moldovenești, a fost deschis la 13 noiembrie 2009 pe numele lui Ion Vrema, iar la momentul aplicării sechestrului, adică 21 aprilie 2010 la contul în cauză era un sold de 22290,21 lei (f.d.54, Vol. I).

Conform aceleiași informații contul nr. 237570300008268, în valută euro, a fost deschis pe numele lui Ion Vremea la 13 ianuarie 2010, iar la 20 aprilie 2010, momentul aplicării sechestrului pe contul în cauză era un sold de 5 491,63 euro (f.d.57, Vol. I).

Instanța de recurs menționează că potrivit informației prezentate de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, contul nr.23752498274364, în valută lei moldovenești, a fost deschis pe numele lui Ion Vremea la 15 octombrie 2008, iar la 20 aprilie 2010, momentul aplicării sechestrului pe contul în cauză era un sold de 531 087,05 lei (f.d.138,173, Vol. I).

Conform contului analitic nr.23752498274364, în perioada gestionării acestuia a fost calculată o dobândă în mărime de 89 826,93 lei (f.d. 173, Vol. I).

La rândul său, contul nr.22592498274376, în valută, lei moldovenești, a fost deschis la Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni la 16 octombrie 2008 pe numele lui Ion Vremea. La 20 aprilie 2010, momentul aplicării sechestrului, pe contul în cauză era un sold de 13 702,48 lei, iar împreună cu dobânzile acumulate în cont sunt 27 342,48 lei (f.d.35-38, Vol. I).

Din informația prezentată de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni contul nr.2375349842106, în valută, lei moldovenești, a fost deschis pe numele lui Ion Vremea la 26 martie 2008, iar la 20 aprilie 2010, momentul aplicării sechestrului pe contul în cauză era un sold de 1 248,72 lei (f.d.122, Vol. I).

Contul nr. 2375197899178, în valută euro, a fost deschis la Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni pe numele lui Ion Vremea la 13 martie 2009, iar la 20 aprilie 2010, momentul aplicării sechestrului pe contul în cauză era un sold de 21 292,40 euro (f.d.128, Vol. I).

Contul nr.2375349830817 (nr.2233226108 după tranzacția dintre bancă și Vremea Ion), în valută, lei moldovenești, a fost deschis pe numele Irinei Vremea la 10 ianuarie 2008, iar la 01 aprilie 2008 la cont era un sold de 32 558,82 lei.

În perioada 2008-2009, Ion Vremea, a ridicat din contul deschis pe numele Irinei Vremea următoarele sume de bani: la 21 aprilie 2008 - 1 000 lei; la 15 mai 2008 - 15 000 lei; la 25 iunie 2008 - 7 500 lei; la 17 noiembrie 2008 - 4 300 lei; la 11 decembrie 2008 - 300 lei; la 11 decembrie 2008 - 2 000 lei. la 15 ianuarie 2009- 1 190 lei; la 21 februarie 2009 - 250 lei; la 11 martie 2009 - 1 018, 82 lei, în total suma de 32 558,82 lei.

Conform tranzacției din 01 octombrie 2011, încheiată între Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni și Ion Vremea, banca s-a obligat să transfere pe contul curent nr.2233226108, deschis pe numele Irinei Vremea suma de 36 494,56 lei, ce constă din suma ridicată de Ion Vremea în mărime de 32 558,82 lei și 3 935,74 lei dobânda aferentă (f.d.176, Vol. I).

Luând în considerație informația parvenită de la instituțiile bancare enunțate mai sus, colegiul judiciar menționează că conturile bancare pe numele lui Ion Vremea și Irina Vremea au fost deschise în timpul căsătoriei, întrucât acestea au fost deschise la 10 ianuarie 2008, 26 martie 2008, 15 octombrie 2008, 16

octombrie 2008, 13 martie 2009, 13 noiembrie 2009 și la 13 ianuarie 2010, iar căsătoria a fost încheiată la 05 mai 2007.

Potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 2009/01/27-2 din 27 ianuarie 2009, Societatea cu Răspundere Limitată „Olmosdon Plus” a vândut, iar Ion Vremea a cumpărat automobilul de model „Peugeot 407”, anul producerii 2008 cu număr de înmatriculare CNZ 831 în sumă de 13 900 Euro (f.d. 84-93).

La 06 mai 2010, Ion Vremea a încheiat contract de vânzare-cumpărare cu Nani Daniel, prin care a înstrăinat automobilul de model „Peugeot 407”, anul producerii 2008 cu număr de înmatriculare CNZ 831 la suma de 6500 Euro (f.d.94, Vol. I).

Conform raportului de expertiză nr.482 din 19 iulie 2011 întocmit de Centrul Expertize Independente, costul mediu real de piață al automobilului de model „Peugeot 407”, anul producerii 2008 cu număr de înmatriculare CNZ 831, în mai 2010 constituia 167374 lei (f.d.169-171, Vol. I).

Conform art. 19 al. (1) și al.(2) Codul Familiei, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei sânt supuse regimului proprietății în devălmășie. Regimul legal al bunurilor soților acționează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.

Conform art. 20 al.(1) și (3) Codul Familiei, bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației. Sînt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți.

Conform art. 38 al.(2) lit. a) Codul Familiei, la desfacerea căsătoriei în cazul lipsei unui acord între soți privind împărțirea bunurilor lor proprietate în devălmășie instanța judecătorească este obligată să împartă, la cererea soților, a unuia dintre ei, bunurile lor proprietate în devălmășie.

Raportînd normele citate la circumstanțele pricinii, instanța de recurs menționează că prima instanță corect a dispus partajarea bunurilor proprietate comună a soților Ion Vremea și Irina Vremea și de asemenea just a inclus în lista bunurilor ce urmează a fi partajate sumele de bani depuse pe conturile deschise în instituțiile bancare și automobilul de model „Peugeot 407”, anul producerii 2008 cu număr de înmatriculare CNZ 831, întrucât acestea sunt proprietatea comună a soților.

Astfel din informațiile prezentate de Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni rezultă că Ion Vremea și Irina Vremea au depus în timpul căsătoriei în conturile instituțiilor bancare în total 692 636 lei și 27 154 Euro.

Luând în considerație că conturile bancare au fost deschise în timpul căsătoriei părților, completul judiciar menționează că acestea just au fost supuse regimului proprietății în devălmășie a soților și dispusă partajarea lor.

Instanța de recurs consideră că nu poate fi reținută concluzia instanței de apel întemeiată în baza contractului de donație din 07 aprilie 2007 în sumă de 250 000 lei și contractului de donație din 28 februarie 2009 în sumă de 4 800 euro, încheiate între Ion Vreamea și tatăl său Sava Vreamea, deoarece Ion Vreamea nu a prezentat probe care ar confirma că banii indicați în contractele de donații au fost depuși pe conturile bancare supuse partajării.

Mai mult decât atât, contractele enunțate urmează a fi apreciate critic, luând în considerație că părțile contractului sunt rude, precum și faptul că acestea nu au fost autentificate notarial.

Ion Vreamea pe parcursul examinării pricinii nu a probat faptul că suma de 250 000 lei conform contractului de donație din 07 aprilie 2007 și suma de 4 800 euro conform contractului de donație din 28 februarie 2009 au fost depuse în conturile bancare deschise în timpul căsătoriei.

De asemenea contractele privind depunerea mijloacelor bănești încheiate între Banca Comercială „Mobiasbancă” Societate pe Acțiuni și Ion Vreamea din 05 martie 2006 în sumă de 300 dolari SUA; din 02 mai 2006 în sumă de 15 000 lei; din 13 mai 2006 în sumă de 1 000 Euro; din 05 iunie 2006 în sumă de 800 Euro; din 06 decembrie 2006 în sumă de 700 dolari SUA; din 15 decembrie 2006 în sumă de 5 000 lei și din 04 mai 2007 în sumă de 20 000 lei, nu concluzionează faptul că aceste sume de bani au fost depuse în conturile bancare ale lui Ion Vreamea supuse partajării până la încheierea căsătoriei cu Irina Vreamea.

Astfel instanța de recurs menționează că concluziile instanței de apel sunt bazate pe declarațiile lui Ion Vreamea, fără ca veridicitatea lor să fie confirmată prin probe.

Contractele prezentate de Ion Vreamea dovedesc că acesta a deținut anume sume de bani înainte de încheierea căsătoriei, însă intimatul nu a probat faptul că acele sume de bani au fost depuse în conturile bancare deschise în timpul căsătoriei.

Instanța de recurs menționează că, din contractele enunțate mai sus, rezultă că o parte din aceste și anume contractul din 13 mai 2006, 02 mai 2006, 05 martie 2006 și din 05 iunie 2006 au un termen de plasare a depozitului de până la încheierea căsătoriei.

Ion Vreamea nu a probat faptul că banii din depozitele respective au fost plasați în conturile supuse partajării, care au fost deschise cu mult după expirarea termenului de plasare a depozitului în baza contractelor privind depunerea mijloacelor bănești.

Colegiul judiciar consideră neîntemeiată și concluzia instanței de apel că recurenta nu a probat faptul că mijloacele bănești depuse în conturile bancare sunt proprietatea comună în devălmășie, or informațiile prezentate de instituțiile bancare confirmă cu certitudine că conturile bancare supuse partajării de către

prima instanță au fost deschise în timpul căsătoriei. Prin urmare acestea sunt supuse regimului proprietății în devălmășie a soților.

În conformitate cu art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Contrar prevederilor enunțate, instanța de apel a examinat pricina, invocând anumite probe, care nu rezultă din materialele pricinii.

Astfel instanța de apel a stabilit că până la încheierea căsătoriei, Ion Vremea deținea în proprietate ½ cotă-parte din apartamentul 39 din str. T. Maiorescu 13 municipiul Chișinău, apartamentul 45 din str. M. Sadoveanu 4/1 municipiul Chișinău și autoturismul de model Volkswagen Golf cu număr de înmatriculare CKL 141.

Completul judiciar menționează că la actele cauzei nu sunt anexate acte, care ar confirma cele stabilite de instanța de apel în baza căruia ultima își întemeiază concluzia. De asemenea deținerea în proprietate a unor bunuri imobile nu are legătură cu mijloacele bănești supuse partajării.

Instanța de apel a emis decizia contestată doar în baza celor invocate de Ion Vremea în cererea de apel, fără ca acestea să fie întemeiate în baza unor acte confirmative.

Nu poate fi reținută pentru menținerea deciziei instanței de apel nici concluzia că Ion Vremea a înstrăinat autoturismul de model Volkswagen Golf cu număr de înmatriculare CKL 141 lui Eugeniu Bejenari la prețul de 4200 Euro și că banii respectivi au fost plasați pe conturile de depozit ale Băncii Comerciale „Mobiasbanca” Societate pe Acțiuni, or la materialele pricinii nu există nici un act care ar confirma acest fapt.

Mai mult decât atât este de menționat că conform cererii de chemare în judecată, precum și cererilor suplimentare, Irina Vremea a solicitat partajarea mijloacelor bănești depozitate în conturile bancare deschise pe numele lui Ion Vremea la Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni.

Prin urmare, depozitarea unor mijloace bănești de către Ion Vremea la Banca Comercială „Mobiasbanca” Societate pe Acțiuni nu are legătură cu litigiul în cauză.

Este lipsită de suport probatoriu și concluzia instanței de apel că în perioada 2001-2010, Ion Vremea a efectuat un șir de operațiuni de retragere a mijloacelor bănești din conturile de depozit și plasarea lor pe altele, deoarece potrivit extraselor eliberate de instituțiile bancare rezultă că intimatul a efectuat operațiuni bancare în perioada 2009 -2011, adică în timpul căsătoriei.

Colegiul judiciar indică că concluziile instanței de apel sunt bazate pe probe, care nu sunt anexate la materialele pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere că s-a constatat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f), CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Irina Vreme.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Vremea împotriva lui Ion Vremea, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și partajarea averii comune în devălmășie.

Se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 aprilie 2012.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecătorul

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

Svetlana Novac

Tatiana Vieru